

تأثیر زهکش‌های جمع‌کننده در کاهش ضریب زهکشی

(مطالعه موردی: واحد کشت و صنعت امیرکبیر، خوزستان)

محمد رضاعسگری^{۱*} - عبدالمجید لیاقت^۲ - مسعود پارسی نژاد^۳

تاریخ دریافت: ۱۱/۱۱/۸۸

تاریخ پذیرش: ۲۴/۳/۹۰

چکیده

در سیستم‌های زهکشی زیرزمینی گرچه نقش اصلی جذب و دفع زه‌آب از خاک‌رخ بر عهده لترال‌ها است، لیکن چنان‌چه جمع‌کننده‌ها از لوله‌های مشبک یا منقطع ساخته شده باشد، بخشی از زه‌آب مستقیماً از طریق جمع‌کننده‌ها تخلیه می‌شود. در طراحی زهکش‌های زیرزمینی، این بخش از تخلیه به دلیل عدم دسترسی به اطلاعات لازم و دشوار بودن برآورده میزان آن معمولاً مورد توجه قرار نمی‌گیرد. در صورتی که میزان تخلیه زه‌آب توسط جمع‌کننده‌ها تعیین و ضریب زهکشی طرح نسبت به آن اصلاح گردد، زهکش‌های زیرزمینی می‌توانند با فواصل بیشتر و ظرفیت کمتر و در نتیجه اقتصادی‌تر طراحی شوند. این تحقیق با هدف تعیین میزان تخلیه جمع‌کننده‌ها و تعدیل ضریب زهکشی در شبکه زهکشی زیرزمینی واحد کشت و صنعت امیرکبیر (از واحدهای کشت و صنعت نیشکر خوزستان) به انجام رسیده است. در منطقه مورد مطالعه بافت خاک‌ها بطور کلی متوسط تا سنگین و در بعضی از موارد بسیار سنگین می‌باشد. اندازه‌گیری سطح ایستایی، تخلیه لترال‌ها و جمع‌کننده‌ها در مزرعه ۱۴ ARC2-۱۴ به مساحت ۲۵ هکتار در اراضی تحقیقاتی مرکز تحقیقات نیشکر در واحد امیرکبیر که یکی از واحدهای هفت‌گانه طرح توسعه نیشکر می‌باشد در سال ۱۳۸۸ ثبت گردیده است. همچنین شاعر تأثیر جمع‌کننده‌ها و نیز وضعیت سطح ایستایی در حد فاصل زهکش‌های مزروعه نیز اندازه‌گیری و مورد بررسی قرار گرفت. نتایج حاصل از اندازه‌گیری‌ها نشان داد که به طور متوسط ۲/۸ لیتر در ثانیه یا ۲ میلیمتر در روز زه‌آب مستقیماً از طریق جمع‌کننده‌ها جذب و تخلیه می‌شود. مقایسه تخلیه مستقیم جمع‌کننده‌ها با تخلیه کل سیستم نشان داد که به طور متوسط ۲۴ درصد از کل تخلیه شبکه زهکشی از طریق جمع‌کننده‌ها صورت می‌گیرد که در صورت اعمال آن بر ضریب زهکشی طرح، ضریب زهکشی به جای ۸/۲۴ میلیمتر در روز به رقم ۶/۲۴ میلیمتر در روز کاهش یافته، که این میزان باعث افزایش فواصل زهکش‌ها از ۴۰ به ۴۴ متر می‌شود. همچنین شاعر تأثیر جمع‌کننده‌ها ۵۰ متر محاسبه شد.

واژه‌های کلیدی: تعدیل ضریب زهکشی، زهکش جمع‌کننده، جریان ماندگار

جمع‌کننده‌ها را در تخلیه زه‌آب نادیده می‌گیرند و بسیاری از آنها زهکشی طبیعی خاک را فراموش می‌کنند. مجموعه این عوامل موجب می‌شود که ضریب زهکشی بیش از مقدار اقیمی آن برآورد شود (۳). از طرفی در طرح‌های زهکشی، همانند هر طرح دیگر درآمد آتی پروژه باید بتواند جواب‌گوی این سرمایه‌گذاری باشد. لذا تجزیه و تحلیل اقتصادی یکی از عملیات بسیار مهمی است که به منظور توجیه مخارج و مقایسه بین گزینه‌های مختلف باید صورت گیرد و اغلب کوشش مدیران طرح‌ها در کاهش هزینه‌ها است. فواصل زهکش‌ها در سیستم زهکشی زیرزمینی عامل مهمی در تعیین شاخه‌های اقتصادی می‌باشد، بهنحوی که با افزایش فواصل می‌توان هزینه‌های اجرایی طرح را در حد مطلوب کاهش داد. از طرفی ضریب زهکشی پارامتر بسیار حساسی است که نقش بهسازی در تعیین فواصل زهکش‌ها ایفا می‌کند و محاسبه دقیق آن، روی فاصله

مقدمه

طراحان به طور عموم، به سبب در دسترس نبودن مزارع آزمایشی و عدم انجام پایش در طرح‌های اجرا شده، به حداکثر کردن تعدادی از پارامترهای طراحی روی می‌آورند. در زمینه ضریب زهکشی، طراحان پرصرف‌ترین گیاه را از میان گلگوی کشت انتخاب می‌کنند. برخی از طراحان پا از این حد نیز فراتر گذارده و به جای در نظر گرفتن فاصله زمانی یکی دو ماهه با حداکثر مصرف، کمترین فاصله آبیاری را برای تخلیه زه‌آب از دل خاک برمی‌گیرند. برخی از آنها نقش

۱، ۲، ۳- به ترتیب دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشیار و استادیار گروه آبیاری و زهکشی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تهران
(*)- نویسنده مسئول: Email: mrasgary@ut.ac.ir

زهکش‌ها و بالتبغ کاهش هزینه‌های اقتصادی تأثیر قابل توجهی دارد (۵).

در راستای ارائه راهکارهای کاهش هزینه‌های اقتصادی، گرینه‌های مختلفی می‌تواند مورد مطالعه و بررسی قرار گیرد. از این رو بهینه‌سازی طراحی زهکش‌ها در این جهت باعث توجیه اقتصادی طرح خواهد شد. تاکنون پژوهش‌هایی در مورد کاهش میزان ضربیت زهکشی صورت گرفته است. با یکپارچه گرفتن سیستم زهکشی و آبیاری می‌توان حجم زهکشی را کاهش داد و بهبود این ضربیت می‌تواند به طور معنی‌داری بر روی فاصله زهکش‌ها و در نتیجه کاهش هزینه اقتصادی طرح مؤثر واقع گردد (۱۰ و ۱۷). در حال حاضر ضربیت زهکشی با محاسبه ترازنامه آب تخمین زده می‌شود و تنها تأثیر لترال‌ها در تخلیه زهاب لحاظ می‌شود، حال آن‌که در شبکه‌های زهکشی کشورمان بعد از راهاندازی شبکه، مقادیر اندازه‌گیری شده شدت زهکشی کمتر از مقدار ضربیت زهکشی محاسبه‌ای برای طرح می‌باشد، به نحوی که این اختلاف کاملاً مشهود است (۱ و ۲).

در بسیاری از روابط مبتنی بر جریان‌های ماندگار، فاصله زهکشی تقریباً (نه تحقیقاً) با جذر ضربیت زهکشی نسبت معکوس دارد. نگاهی سطحی به این رابطه ممکن است نقش خطای را در برآورد ضربیت زهکشی کم اهمیت جلوه دهد، اما توجه به این امر که کاهش ضربیت زهکشی به میزان ۳۰ تا ۳۰ درصد موجب افزایش فاصله زهکش‌ها به میزان حدود ۱۵ تا ۲۰ درصد می‌شود و در نتیجه موجب کاهش قابل ملاحظه هزینه‌ها می‌گردد، اهمیت آن را آشکار می‌کند (۳). به نقل از سرویس حفاظت خاک آمریکا عنوان شده است که ضربیت زهکشی واقعی ممکن است تا ۴۰ درصد از ضربیت زهکشی محاسبه شده کمتر باشد زیرا در روش‌های محاسباتی، جذب آب توسط جمع‌کننده‌ها و زهکش‌های طبیعی نادیده گرفته شده است (۱).

در سطح بین‌المللی نیز این گرایش وجود دارد. تحقیقات مختلفی در جهت بازبینی میارهای طراحی زهکشی در مصر، هند و پاکستان صورت گرفته که جمیعاً نشان می‌دهد که میارهای طراحی بسیار محافظه‌کارانه بوده است. در مصر ضربیت زهکشی اولیه در طراحی ۹/۵ میلیمتر در روز محاسبه شده بود که نهایتاً پس از بازبینی میارهای طراحی محققین به این نتیجه رسیدند که ضربیت زهکشی ۹/۰ میلیمتر در روز می‌تواند برای پایین آوردن سطح ایستابی و شوری کارآمد باشد، در حالی که مقدار این ضربیت در طراحی ۱/۵-۱/۲۵ میلیمتر در روز برآورد شده است. همچنین تحقیقات در هند نشان می‌دهد که میزان ضربیت زهکشی طراحی (۲ میلیمتر در روز) به منظور کنترل شوری می‌تواند به ۱/۵ میلیمتر در روز کاهش یابد. نتایج پایش داده‌ها و شبیه‌سازی‌های انجام شده توسط کامپیوتر در پاکستان اشاره بر این موضوع دارد که ضربیت زهکشی می‌تواند از مقدار اولیه ۳/۵ میلیمتر بر روز به میزان ۱/۵ میلیمتر بر روز، یعنی تا

۵ درصد میزان طراحی کاهش داده شود (۸، ۹ و ۱۸). میزان تخلیه‌ای که مستقیماً توسط جمع‌کننده‌ها صورت می‌گیرد، بخشی از ضربیت زهکشی اراضی است که با لحاظ کردن آن، ضربیت زهکشی لترال‌ها کاهش یافته و در نتیجه فواصل لترال‌ها افزایش و ظرفیت آنها کاهش می‌یابد. در این صورت طرح زهکشی با هزینه کمتری به مورد اجرا گذاشته می‌شود. از سوی دیگر تخلیه مستقل جمع‌کننده‌ها می‌تواند بر موازنه مؤلفه‌های بیلان سفره سطحی تأثیر گذاشته و موجب افت نسبی سطح ایستابی و احتمالاً کنترل محدودیت‌های زهکشی در آن بخش از اراضی شود که این محدودیت از شدت زیادی برخوردار نیست و از این طریق، نیاز به احداث لترال‌های زهکشی در بخش‌هایی از اراضی منتفی خواهد شد (۱).

در اراضی کشت و صنعت امام خمینی جهت بررسی‌های تکمیلی و تعیین عملکرد سیستم زهکش‌های پلکانی، یکی از مزارع این واحد که در آن زهکش‌های پلکانی با فاصله ۳۵ متر نصب شده‌اند انتخاب گردید. سپس در مزرعه مورد نظر سه ردیف چاهک مشاهده‌ای در فواصل ۵۰۰ و ۷۵۰ متری از جمع‌کننده مزرعه نصب شدند. از نتایج نوسانات سطح ایستابی مشهود بود که عمق سطح ایستابی به سمت جمع‌کننده یا محل تخلیه لترال، بیشتر می‌شود که دو دلیل اصلی این امر یکی افزایش عمق به سمت جمع‌کننده و دیگری نقش جمع‌کننده‌ها در کنترل سطح ایستابی می‌باشد (۸).

در طرح بهبهان، خطوط جمع‌کننده نیز به صورت جذب کننده اجرا شده‌اند. این زهکش‌ها بخش قابل ملاحظه‌ای از آب‌های زیرزمینی را تخلیه نمودند. در تعدادی از مزارع حاشیه منطقه زهدار، به اعتبار وجود خطوط جمع‌کننده، از اجرای زهکش‌های مزرعه صرفنظر شد. با منظور نمودن اثرات این زهکش‌ها در تخلیه آب زیرزمینی، فواصل خطوط زهکش‌ها بر حسب شرایط ۱۰-۲۰ متر افزایش داده شد (۴).

مرکز تحقیقات پژوهه زهکشی کشاورزی هند با تحقیقات انجام گرفته در پژوهه راجستان^۱، اولین پژوهه بزرگ ملی هندوستان که اجرای آن از سال ۱۹۹۱ تا ۱۹۹۸ به طول انجامید، با لحاظ کردن نقش جمع‌کننده‌ها در جمع‌آوری زهاب مزرعه، میزان ضربیت زهکشی طراحی را که ۲ میلیمتر در روز بود به میزان ۱/۵ میلیمتر در روز کاهش داد که همین امر منجر به افزایش فواصل زهکش‌ها از ۶۰ به ۶۷ متر شد (۱۵). ارزیابی کارایی سیستم زهکشی در دلتای نیل و ترکیه حاکی از نقش ۲۰-۴۰ درصدی جمع‌کننده‌ها در جمع‌آوری زهاب منطقه تحت تأثیر خود می‌باشد (۱۱ و ۱۲). کیم و همکاران (۱۴) در بخشی از آزمایشات خود، دبی ورودی به لترال را تحت تأثیر جمع‌کننده مورد بررسی قرار دادند. نتایج محاسبات نشان داد هر چه به جمع‌کننده نزدیک می‌شویم به دلیل تأثیر جمع‌کننده، سطح ایستابی و نهایتاً شدت ورود آب به داخل لترال‌ها کاهش می‌یابد.

را تخلیه می کند، به منظور مقایسه ضریب زهکشی محدوده با ضریب زهکشی طراحی و مشخص کردن سهم جمع کننده ها در جماع اوری زهآب اندازه گیری شده است. شکل ۱ موقعیت منطقه مورد مطالعه (ARC2) واقع در واحد کشت و صنعت امیرکبیر را نشان می دهد.

در منطقه مورد مطالعه بافت خاکها بطور کلی متوسط تا سنگین و در بعضی از موارد بسیار سنگین می باشد. بر طبق اندازه گیری های انجام شده بر روی نمونه های دست نخورده در آزمایشگاه، قابلیت نفوذ خاکها در برخی از موارد متوسط ولی در بیشتر موارد آهسته تا خیلی آهسته می باشد. منحنی مشخصه رطوبتی خاک در منطقه مورد مطالعه در شکل ۲ نشان داده شده است.

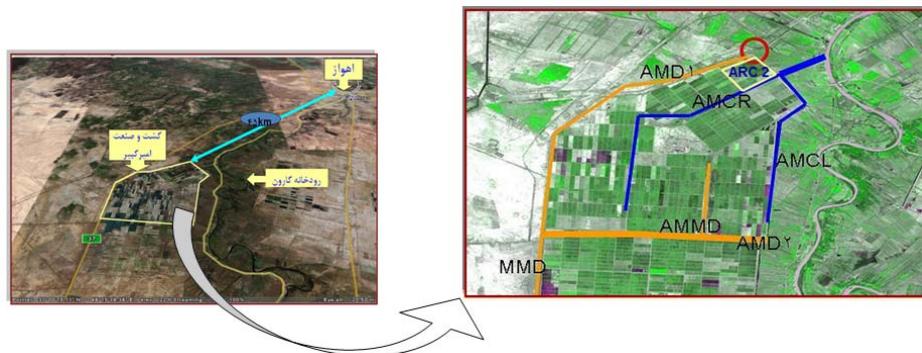
مزرعه آزمایشی مورد نظر به وسیله دو گروه ۵ تایی لوله های زهکش زیرزمینی زهکشی می شود. لوله های مذکور دارای طول ۵۰۰ متر و عمق متوسط ۲ متر بوده و به فاصله ۴۰ متر از یکدیگر قرار دارند که پنج رشته از آن ها زهآب نصف مزرعه (۱۲/۵ هکتار) را به جمع کننده شمالي و پنج رشته دیگر به همان شکل زهآب را به جمع کننده جنوبی مزرعه تخلیه می نمایند.

لوله های جدار چاهک از نوع P.V.C (پی وی سی) با قطر سه چهارم اینچ و طول ۲ متر انتخاب شد. در طول لوله سوراخ هایی به قطر ۳ میلیمتر و به فواصل چهار سانتی متر ایجاد گردید و هنگام قرار گیری در چاهک، اطراف آن با فیلتر شن و ماسه پوشانده شد. چاهک های مطالعاتی در مزرعه در سه ردیف در طول تراک ها و بین فواصل لوله های زهکش نصب گردید. طرز قرار گیری در ردیف اول و سوم به این ترتیب بود که از محل ورود لوله زهکش به داخل جمع کننده به فواصل ۱۰، ۲۵۰ و ۵۰۰ متر و در ردیف میانی بمنظور بررسی دقیق تر شب سطح ایستابی به سمت لوله جمع کننده و مشاهده شیع تأثیر جمع کننده، توزیع مکانی چاهکها شرکت تر گردید و در فواصل ۱۰، ۵۰، ۱۵۰، ۲۵۰ و ۵۰۰ متر عمود بر جمع کننده نصب گردید. شکل ۳ محل قرار گرفتن چاهکها در مزرعه مورد مطالعه را نشان می دهد.

بنابراین، ارائه یک راه کار مناسب برای درک میزان تأثیر جمع کننده ها در مقدار تخلیه زهآب و همچنین تعیین شیع تأثیر، نحوه و میزان اثر آنها روی سطح ایستابی می تواند هر چه بهتر در طراحی دقیق و کاهش هزینه طرح زهکشی زیرزمینی کمک کند. اهداف این تحقیق عبارت از بررسی تأثیر زهکش های جمع کننده بر ضریب زهکشی، تعديل ضریب زهکشی با احتساب سهم زهکش های جمع کننده در تخلیه زهآب، تعیین سهم هر یک از اجزاء سیستم زهکشی (تراک، جمع کننده) در تخلیه زهآب و بررسی تأثیر ضریب زهکشی تعديل شده بر فواصل زهکشی در واحد کشت و صنعت امیرکبیر واقع در خوزستان می باشد.

مواد و روش ها

واحد کشت و صنعت امیرکبیر در ۴۵ کیلومتری جنوب اهواز و در غرب رودخانه کارون و شرق جاده اهواز به خرمشهر واقع است. موقعیت جغرافیایی این واحد دارای حد شمالی ۳۱ درجه و ۱۵ دقیقه، حد جنوبی ۳۱ درجه و ۴۰ دقیقه، حد شرقی ۴۸ درجه و ۳۰ دقیقه (رودخانه کارون) و حد غربی ۴۸ درجه و ۱۲ دقیقه (جاده اهواز - خرمشهر) می باشد. اراضی واحد کشت و صنعت امیرکبیر به قطعات منظم ۲۵ هکتاری در ابعاد ۲۵۰ در ۱۰۰۰ متر تقسیم شده است (۶). شبکه زهکشی اجرا شده در محل انجام تحقیق مرکب از لوله های پلاستیکی هستند که در عمق ۱/۸ در سرآب لوله ها تا ۲/۲ متر در محل اتصال به لوله های کلکتور از سطح زمین متناسب با شبیع طبیعی اراضی کارگذاری شده است. نوع کلکتور اجرا شده در منطقه مورد مطالعه لوله های بتی به قطر ۵۰۰ میلی متر و طول ۱ متر می باشد. در پیرامون لوله های زهکشی از فیلتر شنی با ضخامت حدود ۱۰ سانتی متر اجرا شده است که دانه بندی آنها نیز مطابق با مشخصات SCS صورت گرفته است. این تحقیق در فاصله بین دو منهول در مزرعه ARC2-14 از ARC2-14 مزارع تحقیقات نیشکر به اجرا دارد. مقادیر دبی برای محدوده تعذیه کننده ایستگاه پمپاژ زهکشی مربوط به ARC2 که شامل ۱۸ مزرعه می باشد و زهآب نیمی از مزارع

شکل ۱-موقعیت عمومی واحد کشت و صنعت امیرکبیر و منطقه مورد مطالعه (ARC2)

این را از فرمول هوخهات برای محاسبه دبی زهکش‌ها استفاده شد. میزان هدایت هیدرولیکی و عمق معادل با توجه به مطالعات انجام شده در محدوده در مرحله طراحی به ترتیب $1/3$ متر در روز و ۲ متر در محاسبات اعمال شده است (۷).

در این تحقیق جهت دستیابی به میزان کاهش ضریب زهکشی با در نظر گرفتن نقش جمع‌کننده‌گی جمع‌کننده‌ها، از بیلان حجمی زه‌آب در یک بازه از جمع‌کننده استفاده شده است. برای این منظور بازه‌ای از جمع‌کننده که تعداد مشخصی لترال به آن ریخته می‌شود (در اینجا فاصله بین دو منهول در یک قطعه زراعی، ۲۵۰ متر) مشخص شده و میزان آب ورودی و خروجی به جمع‌کننده و میزان آب ورودی توسط لترال‌های موجود در این بازه اندازه‌گیری و نهایتاً با بستن بیلان حجمی طبق رابطه ۱، میزان تأثیر جمع‌کننده‌ها در جمع‌آوری زه‌آب مشخص شده است (شکل ۴):

$$\Delta Q = (Q_{out} - Q_{in}) - \sum_{i=1}^n q_i \quad (1)$$

در این رابطه:

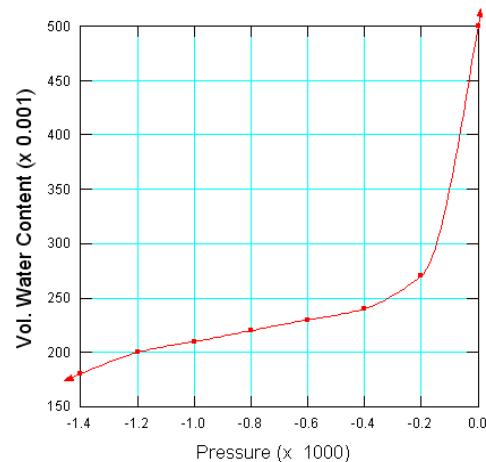
$=Q_{in}$ دبی ورودی به جمع‌کننده،

$=Q_{out}$ دبی خروجی از جمع‌کننده،

$=q$ دبی لترال،

$=n$ تعداد لترال‌ها در بازه مورد مطالعه و

$=\Delta Q$ میزان زه‌آب زهکشی شده توسط جمع‌کننده می‌باشد.

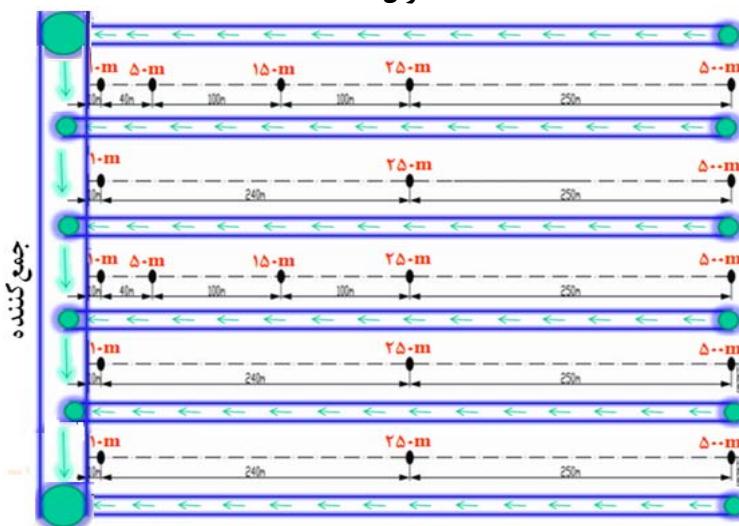

شکل ۲ - منحنی مشخصه رطوبتی خاک منطقه مورد مطالعه

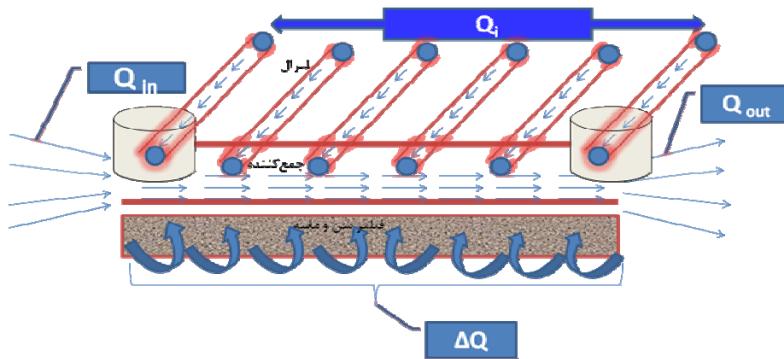
پس از تجهیز چاهک‌ها و فراهم آمدن امکان قرائت سطح ایستابی، نوسانات سطح ایستابی با توجه به در نظر گرفتن حالت پیک سطح ایستابی ۲ الی ۳ روز بعد از آبیاری از تاریخ ۱۳۸۸/۲/۱۵ تا ۱۳۸۸/۷/۲۲ اندازه‌گیری شد. دلیل تأخیر در اندازه‌گیری سطح ایستابی بعد از آبیاری، خاک سنگین مزارع بود که بعد از گل شدن عبور از مزرعه غیر ممکن بود. در کل، سطح ایستابی در ۱۹ آبیاری و بازه زمانی ذکر شده در هر یک از چاهک‌ها همزمان قرائت شد و مبنای محاسبات قرار گرفت.

از آنجایی که فواصل محاسبه شده زهکش‌ها در مرحله طراحی با شرایط ماندگار، همخوانی قابل قبولی با روش‌های غیرماندگار داشته از

لترال

شکل ۳ - محل قرارگیری چاهک‌ها بین دو لوله زهکش و عمود بر جمع‌کننده

شکل ۴- شکل شماتیک از بیلان حجمی زه‌آب در بازه‌ای مشخص از جمع‌کننده

زیاد و مقادیر کمتر از حد آن به معنی زهکشی ضعیف است.

نتایج و بحث

نتایج اندازه‌گیری نوسانات سطح ایستابی

جهت بررسی نقش جمع‌کننده‌ها بر کنترل سطح ایستابی، با توجه به متوسط مقادیر قرائت شده در چاهک‌های واقع در فواصل ۱۰، ۲۵۰ و ۵۰۰ متری از جمع‌کننده، منحنی‌های نوسانات بار سطح ایستابی در فواصل مختلف از جمع‌کننده رسم گردید (شکل ۵). قابل ذکر است چاهک‌های ۵۰ و ۱۵۰ متری تنها در ردیف وسط بمنظور مطالعه دقیق شاعع تأثیر جمع‌کننده نصب گردیده از این‌رو نوسانات سطح ایستابی در چاهک‌های واقع در فواصل ۱۰، ۲۵۰ و ۵۰۰ متری از جمع‌کننده که در هر سه ردیف موجود می‌باشد مورد مطالعه و بررسی قرار گرفته است.

جدول ۱- مقادیر محاسبه شده شاخص RGWD در مزرعه آزمایشی

فاصله از جمع‌کننده به متر	۵۰۰	۲۵۰	۱۰
متوسط عمق سطح ایستابی در طول دوره به سانتی‌متر	۱۸۱	۱۵۲	۱۳۰
مقدار شاخص RGWD	۱/۳۹	۱/۱۷	۱/۰۱
عملکرد سیستم در کنترل سطح ایستابی	خوب	خوب	خوب

نکته قابل توجه که از نتایج جدول ۱ و شکل ۵ مشهود می‌باشد این است که افزایش عمق سطح ایستابی به سمت جمع‌کننده یا محل تخلیه لترال، بیشتر می‌شود که دو دلیل اصلی این امر یکی افزایش عمق زهکش‌ها به سمت جمع‌کننده و دیگری نقش جمع‌کننده‌های رویاز در کنترل سطح ایستابی است که در طراحی‌ها این نقش در نظر گرفته نمی‌شود. در واقع عمق سطح ایستابی با تزدیک شدن به جمع‌کننده افزایش می‌یابد که همین موضوع حاکی از نقش کلکتور در جمع‌آوری زه‌آب می‌باشد که باعث پایین افتادن سطح ایستابی می‌باشد. به طور کلی می‌توان گفت در سرآب لترال‌ها یعنی فاصله

میزان جریان ورودی به جمع‌کننده و خروجی از آن توسط دستگاه التراسونیک اندازه‌گیری شد. در روش التراسونیک، از اندازه‌گیری اختلاف زمان، ناشی از رفت و برگشت سیگنال صوت، در درون سیال، استفاده می‌گردد اگر سیگنال صوت، با سرعت ثابت V_1 از نقطه A به B ارسال گردد، سرعت‌های رفت و برگشت این سیگنال در صورت تساوی مسیرهای رفت و برگشت، برابر $V_1 + V_2$ است. این اختلاف سرعت، در دو قسمت رفت و برگشت، به اختلاف زمان رفت و برگشت، تبدیل می‌گردد و اگر این اختلاف، اندازه‌گیری گردد، امکان اندازه‌گیری سرعت سیال در درون لوله فراهم می‌گردد. با در اختیار داشتن این سرعت می‌توان دیگر عبوری را محاسبه کرد که از حاصل ضرب سرعت در سطح مقطع لوله بدست می‌آید. در مزرعه مورد مطالعه قطر لوله‌های جمع‌کننده ۵۰ سانتی‌متر می‌باشد.

هدف این تحقیق بازنگری در میزان ضریب زهکشی طراحی می‌باشد، از این‌رو مبنای محاسبات، ضریب زهکشی طراحی بوده و سهم زهکش‌های جمع‌کننده نسبتی از ضریب زهکشی طراحی در نظر گرفته شده است. با توجه به شکل ۴ می‌توان سهم جمع‌کننده‌ها در تخلیه زه‌آب (ΔQ) را به عنوان درصدی از ضریب زهکشی طراحی منظور کرد. قابل ذکر است که لترال ابتدا و انتهایی هر کدام در نیمی از تخلیه زه‌آب بازه انتخاب شده تأثیر دارند در نتیجه در محاسبات زه‌آب پنج لترال لحاظ شده است.

همچنین جهت ارزیابی عملکرد زهکش‌ها در کنترل سطح ایستابی، از شاخص^۱ RGWD عمق نسبی آب زیرزمینی استفاده شده که به صورت معادله ۲ تعریف می‌شود (۸):

$$\text{RGWD} = \frac{\text{متوسط عمق سطح ایستابی در طول فصل}}{\text{عمق مطلوب سطح ایستابی در طول فصل}}$$
(۲)

مقدار بهینه و مطلوب این شاخص یک است و می‌تواند در محدوده ۰/۰ تا ۱/۲ قرار گیرد که مقادیر زیاد آن نشان‌دهنده زهکشی

۱- Relative Ground Water Depth

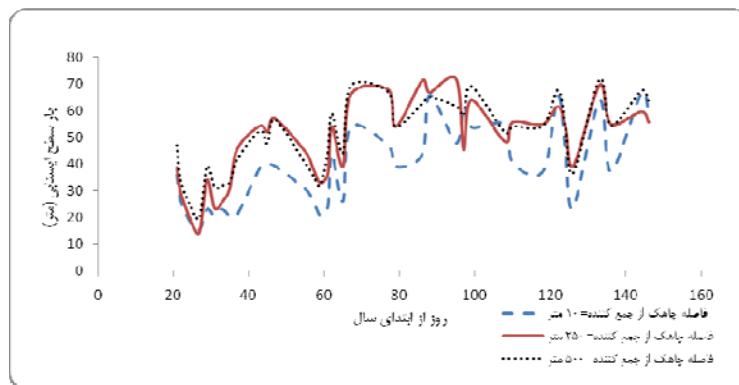
همانطور که مشاهده می‌شود دبی جمع‌کننده بیشتر از دبی لترال‌ها بوده که این اختلاف در واقع نقش جمع‌کننده‌ها در جمع‌آوری زهاب را مشخص می‌کند، از این‌رو با در نظر گرفتن نقش مستقیم جمع‌کننده‌ها در تخلیه زهاب اراضی، بخشی از ضریب زهکشی، بدون اینکه توسط لترال‌ها جذب و به داخل جمع‌کننده‌ها تخلیه شود، مستقیماً توسط لوله‌های جمع‌کننده جذب می‌شود. در این شرایط لترال‌ها میزان آب کمتری را نسبت به ضریب زهکشی پیش‌بینی شده جمع‌آوری می‌کنند، بنابراین لترال‌ها می‌توانند با ضریب زهکشی کمتری طراحی شوند.

بررسی نتایج مربوط به دبی زهکش‌ها در ایستگاه پمپاز
حجم زهاب تولیدی در منطقه مورد مطالعه (ARC2) در ایستگاه پمپاز زهکشی که زهاب مربوط به همین ناحیه را جمع‌آوری می‌کند اندازه‌گیری شد. همچنین میزان ضریب زهکشی با توجه به وسعت منطقه که شامل ۲۵ مزرعه ۱۸ هکتاری می‌باشد محاسبه و نتایج مربوطه با حالت طراحی مقایسه گردید (شکل ۷).

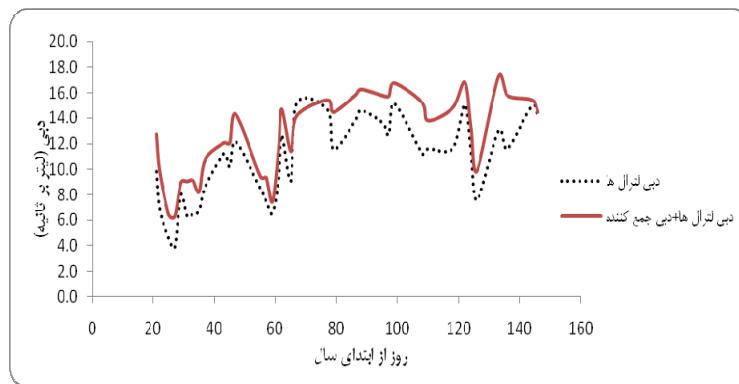
۵۰۰ متری از جمع‌کننده سطح ایستابی تحت تأثیر تنها تخلیه لترال‌ها می‌باشد اما با نزدیک شدن به جمع‌کننده سطح ایستابی علاوه بر اینکه تحت تأثیر لترال‌ها باشد تحت تأثیر جمع‌کننده نیز بوده، به همین دلیل است که با نزدیک شدن به جمع‌کننده عمق سطح ایستابی RGWD افزایش می‌یابد. همانطور که اشاره شد مقادیر زیاد شاخص نشان دهنده زهکشی زیاد می‌باشد که سیر صعودی این شاخص از فاصله ۵۰۰ متری تا ۱۰ متری از کلکتور حاکی از این امر است شدت زهکشی با نزدیک شدن به کلکتور افزایش می‌یابد دلیل این امر همانطور که ذکر شد تأثیر نقش جمع‌کننده در تخلیه زهاب را می‌رساند.

نتایج اندازه‌گیری تخلیه جمع‌کننده و لترال‌ها

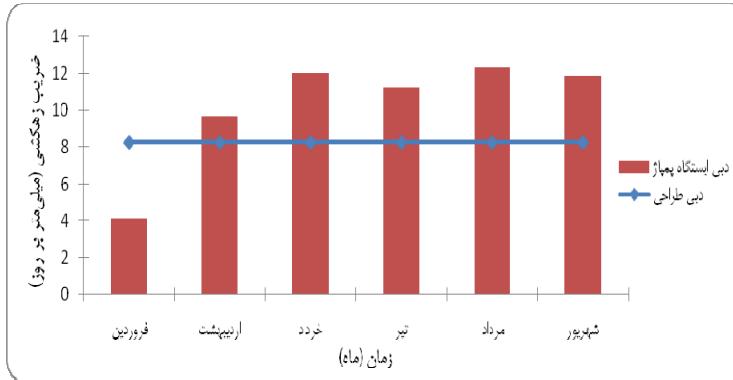
اندازه‌گیری همزمان میزان تخلیه جمع‌کننده و لترال‌ها و مقایسه این مقادیر با توجه به بیان حجمی می‌تواند نتیجه مناسبی برای تشخیص نقش جمع‌کننده‌ها در جمع‌آوری زهاب اراضی ارائه دهد. نتیجه اندازه‌گیری‌های تخلیه جمع‌کننده و لترال‌ها در شکل ۶ آورده شده است.

شکل ۵ - نوسانات پیک سطح ایستابی در حالت بین لترال‌ها و در فواصل مختلف نصب چاهک‌ها نسبت به جمع‌کننده مزرعه ARC2-14

شکل ۶ - مقادیر اندازه‌گیری شده تخلیه جمع‌کننده و لترال‌ها

شکل ۷- مقایسه ضریب زهکشی طراحی با ضریب زهکشی واقعی کل محدوده ۲ ARC

منتج به کاهش این ضریب به میزان ۲۳ تا ۲۵ درصد خواهد شد. کاهش ضریب زهکشی به میزان ۲۳ تا ۲۵ درصد، با توجه به رابطه ۳ به طور متوسط موجب افزایش فواصل زهکش‌ها به میزان ۱۰ درصد می‌گردد. با توجه به اینکه متوسط فواصل لترال‌های اجرا شده در اراضی محل تحقیق ۴۰ متر است، با اعمال ضرایب تصحیح فوق الذکر، فواصل لترال‌ها ۴ متر افزایش پیدا می‌کند.

واحد کشت و صنعت امیرکبیر همانطور که ذکر شد ۱۲۰۰۰ هکتار مساحت دارد که حدود ۳۰ درصد از مساحت این محدوده دارای فواصل زهکشی ۴۰ متر می‌باشد. با توجه به طول لوله‌های زهکشی که ۵۰۰ متر می‌باشد هر لوله مساحت حدود ۲ هکتار را زهکشی می‌کند که با افزایش فواصل زهکش‌ها از ۴۰ به ۴۴ متر مساحت تحت زهکشی توسط هر لوله زهکش به ۲/۲ هکتار گسترش می‌یابد. این افزایش فواصل زهکش‌ها باعث کاهش طول لوله‌گذاری به میزان ۱۰ درصد می‌شود و نهایتاً کاهش هزینه‌های مربوط به لوله‌گذاری را بدنیال خواهد داشت. این امر از لحاظ اقتصادی باعث صرفه‌جویی در مرحله اجرا خواهد شد.

تأثیر تعديل ضریب زهکشی بر فواصل زهکش‌ها در روابط ریاضی تعیین فواصل زهکش‌ها (از جمله روابط هوخهات و دونان)، فواصل زهکش‌ها با جذر ضریب زهکشی نسبت معکوس دارد، به عبارت دیگر:

$$L \propto f(q^{\frac{1}{2}}) \quad (3)$$

از این رو با توجه به رابطه فوق، میزان افزایش ضریب زهکشی با توجه به مقادیر تعديل شده این ضریب با در نظر گرفتن نقش جمع‌کنندگی جمع‌کننده، نسبت به شرایط طراحی در جدول ۲ آورده شده است.

ارقام مندرج در جدول ۲ نشان می‌دهد جمع‌کننده‌ها به طور مستقیم ۰/۰۰۱۹-۰/۰۰۲۱ متر بر روز از زهآب اراضی را جمع‌آوری و تخلیه می‌کنند که با توجه به سطح پوشش آنها (سطح تحت تخلیه لترال در نیمی از مزرعه) به میزان ۱۲/۵ هکتار، معادل ۰/۲۴-۰/۲۲ لیتر بر ثانیه بر هکتار یا ۲/۷۵-۳/۰ لیتر بر ثانیه است.

به این ترتیب تعديل ضریب زهکشی بر اساس نتایج این تحقیق از طریق اعمال تخلیه مستقیم جمع‌کننده‌ها نسبت به شرایط طراحی،

جدول ۲- مقدار ضریب زهکشی طراحی، مقادیر اندازه‌گیری شده ضرایب زهکشی جمع‌کننده، لترال و کل مزرعه و محاسبه نسبت ضریب زهکشی اندازه‌گیری شده جمع‌کننده به طراحی

محل مورد بررسی	ضریب زهکشی طراحی (متر بر روز)	ضریب زهکشی جمع‌کننده (متر بر روز)	ضریب زهکشی لترال‌ها (متر بر روز)	ضریب زهکشی کل مزرعه (متر بر روز)	نسبت ضریب زهکشی کل به طراحی (درصد)
مزرعه ۱۴ ARC2-	۰/۰۰۸۲۴	۰/۰۰۲۱	۰/۰۰۸۳	۰/۰۱۰۴	۲۵
کل منطقه ARC2	۰/۰۰۸۲۴	۰/۰۰۱۹	۰/۰۰۰۸	۰/۰۱۰۲	۲۳

لترال خارج می‌شود اما از فاصله ۱۵۰ متری به بعد جمع‌کننده نیز در تخلیه زهاب سهیم می‌شود که با بررسی شیب هیدرولیکی این تأثیر از فاصله‌ی ۵۰ متری تا خود جمع‌کننده مشهود و قابل ملاحظه می‌باشد. بمنظور محافظه کارانه گرفتن نتایج، فاصله ۵۰ متری بعنوان شعاع تأثیر کلکتور در نظر گرفته شده است. نتایج بدست آمده از مرجع ۶ و نیز حاکی از این امر می‌باشد.

تغییرات ضریب زهکشی جمع‌کننده با توجه به نوسانات سطح ایستابی در شکل ۹ ارائه شده است.

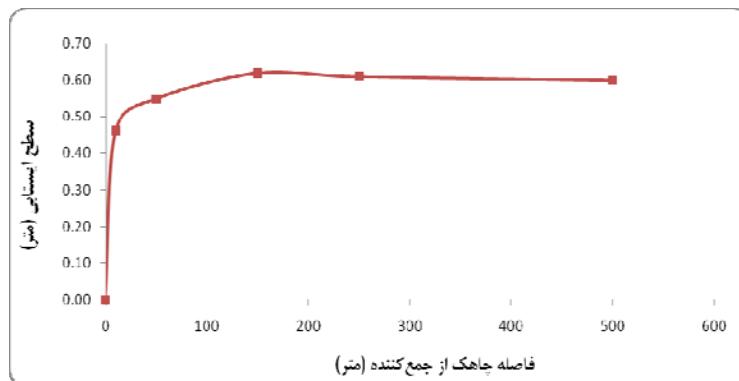
بطور کلی برای تأیید نتایج وجود همبستگی بین نتایج بدست آمده از اندازه‌گیری صحرایی و رابطه هوخهات که برای اندازه‌گیری دبی لترال‌ها با استفاده از سطح ایستابی و هدایت هیدرولیکی اندازه‌گیری شده در مزرعه استفاده شد بصورت زیر عمل می‌شود که در شکل ۸ آورده شده است:

$$q = \frac{4kh^2}{L^2} + \frac{8kdh}{L^2} \quad a = \frac{4k}{L^2}, b = \frac{8kd}{L^2} \rightarrow q = ah^2 + bh$$

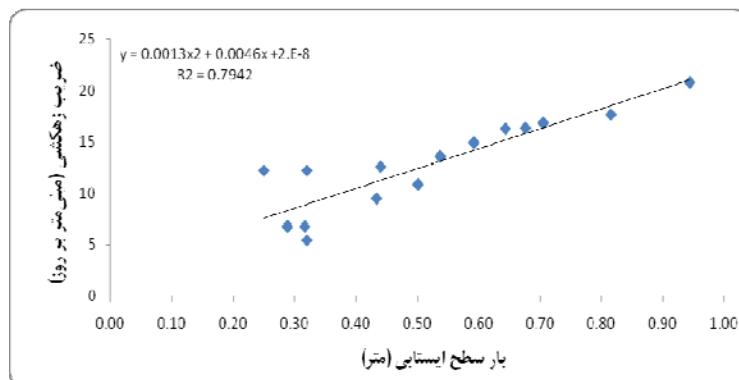
شعاع تأثیر جمع‌کننده‌ها

با توجه به تخلیه زهاب توسط جمع‌کننده‌ها، از نظر تأثیر بر روی سطح ایستابی، این جمع‌کننده‌ها مثل لترال‌ها عمل کرده و سطح ایستابی مجاور را تا اندازه‌ای پایین می‌برند. نتایج متوجه اندازه‌گیری‌های سطح ایستابی و سطح زهکش‌ها در چاهک‌های مشاهده‌ای و عمود بر جمع‌کننده منطقه مورد مطالعه در شکل ۸ نشان داده شده است.

به طوری که در شکل ۸ مشاهده می‌شود، سطح ایستابی تا فاصله حدود ۱۵۰ متری از محور جمع‌کننده، تحت تأثیر تخلیه جمع‌کننده افت کرده است. این تغییر شکل میان گرادیان هیدرولیکی آب زیرزمینی برای جریان به سمت جمع‌کننده می‌باشد. همچنین نتایج شکل شماره ۵ و ۸ کاملاً نشان می‌دهد که عمق سطح ایستابی با نزدیک شدن به جمع‌کننده افزایش می‌یابد یعنی در نزدیکی جمع‌کننده بخشی از آب به سمت لترال و بخشی دیگر به سمت جمع‌کننده رفته و مستقیماً توسط جمع‌کننده تخلیه می‌شود که نتایج حاصله در شکل ۸ که می‌خواهد شعاع تأثیر جمع‌کننده را بررسی کند نشان می‌دهد از فاصله ۵۰۰ متری تا ۱۵۰ متری زهاب توسط لوله‌های

شکل ۸- شعاع تأثیر جمع‌کننده مزرعه مورد مطالعه

شکل ۹- همبستگی ضریب زهکشی کل مزرعه در مقابل بار هیدرولیکی

آن شده است. جهت بررسی عملکرد سیستم بر کنترل سطح ایستابی، از شاخص RGWD استفاده شده که نتایج نوسانات سطح ایستابی و RGWD روند کاهش این شاخص را با افزایش فاصله از جمع‌کننده نشان می‌دهد. دلیل اصلی این امر نقش جمع‌کننده‌ها در کنترل سطحی ایستابی است. در واقع جمع‌کننده‌ها از طریق تخلیه بخشی از آب نیمیرخ خاک با تأثیرگذاری بر موازنۀ مؤلفه‌های بیلان لایۀ آبدار زیرزمینی، متوسط سطح ایستابی اراضی را کاهش می‌دهند. لیکن میزان شاعع تأثیر یاد شده یا حداقل فاصلۀ تغییر شکل سطح ایستابی نسبت به وضعیت اولیه، تحت تأثیر تخلیه جمع‌کننده است.

استاندارد کردن روش‌ها و معیارهای طراحی متناسب با شرایط کشور ما، متضمن دقت، صحت و یکنواختی طرح‌ها و امکان ارزیابی و کنترل و مقایسه عملکردها است. از این‌رو پیشنهاد می‌گردد در پاره‌ای از معیارهای طراحی نظریه ضریب زهکشی تجدید نظر شود. اثرات اجزای شبکه زهکشی و ارائه طرحی با تراکم کمتر و ارزان‌تر ملحوظ کاهش مشکل زهکشی شامل جمع‌کننده‌ها و زهکش‌های اصلی باید در شود. اجرای مرحله‌ای شبکه‌های زهکشی و اعمال اثرات اجرای زهکش‌های اصلی و جمع‌کننده‌ها در سیاست‌گزاری و برنامه‌ریزی عملیات اجرائی، که پیش نیاز آن مدیریت اجرایی واحد می‌باشد، مدد نظر قرار گیرد. نهایتاً از نتایج حاصل از این تحقیقات برای بهینه‌سازی مبانی طراحی طرح‌های جدید یا بهسازی طرح‌های موجود می‌توان استفاده کرد.

رابطه بین سطح ایستابی و ضریب زهکشی به صورت زیر استخراج شد:

$$q = 0.0013 h^2 + 0.0046 h$$

همانطور که در شکل ۹ نشان داده شده همبستگی بین ضریب زهکشی و سطح ایستابی اندازه‌گیری شده با توجه به رابطه هوخهات $R^2 \approx 0.8$ می‌باشد که در سطح مطالعات صحراوی قابل قبول می‌باشد.

با توجه به نتایج شبیه سطح ایستابی به دست آمده در شکل ۸ و رابطه به دست آمده از همبستگی بین مقادیر ضریب زهکشی جمع‌کننده و سطح ایستابی مبتنی بر شرایط ماندگار (شکل ۹)، می‌توان نتیجه گرفت شاعع تأثیر جمع‌کننده تا فاصلۀ ۵۰ متری قابل ملاحظه می‌باشد.

نتیجه‌گیری

نتایج این تحقیق نشان می‌دهد ضریب زهکشی تعديل شده با اعمال تخلیه جمع‌کننده‌ها، به میزان ۲۳ تا ۲۵ درصد نسبت به ضریب زهکشی طراحی کمتر است. تعديل ضریب زهکشی به طریق فوق، فواصل لترال‌ها را به طور متوسط به میزان ۱۰ درصد افزایش می‌دهد که موجب صرفه‌جویی در هزینه‌های اجرایی است. جمع‌کننده‌ها در محل انجام تحقیق، سطح ایستابی را در نواری به عرض ۱۰۰ متر در طول جمع‌کننده مستقیماً تحت تأثیر قرار داده و موجب افت مشهود

منابع

- آذری ا. و مصطفی زاده ب. ۱۳۸۰. تعديل ضریب زهکشی در دشت مغان، مجموعه مقالات دومین کارگاه فنی زهکشی کمیته ملی آبیاری و زهکشی ایران، ۲۷ اردیبهشت ماه ۱۳۸۰، تالار توانیر تهران، ۲۲ صفحه.
- ادیمی م. ۱۳۸۵. نگرش اجمالی بر وضع موجود، چالش‌ها و رویکردهای زهکشی در ایران. مجموعه مقالات چهارمین کارگاه فنی زهکشی، کمیته ملی آبیاری و زهکشی ایران، ۲۰ صفحه.
- اکرم م. ۱۳۸۰. نگرش‌های جدید در طراحی زهکشی، مجموعه مقالات نگرشی بر مسائل و مشکلات مطالعات و اجرای شبکه‌های زهکشی زیرزمینی در ایران، کمیته ملی آبیاری و زهکشی ایران، نشریه شماره ۵۹، ۲۷۹ صفحه.
- لطفی ا. ۱۳۸۰. ارزیابی شبکه زهکشی زیرزمینی دشت بهبهان. دومین کارگاه فنی زهکشی، کمیته ملی آبیاری و زهکشی ایران، ۹ صفحه.
- مریدنژاد ع. ۱۳۸۷. بازنگری برخی خواص طراحی شبکه‌های زهکشی کشور. مجموعه مقالات پنجمین کارگاه فنی زهکشی و محیط زیست، کمیته ملی آبیاری و زهکشی ایران، ۲۴ صفحه.
- منصوری سرنجیانه ف. ۱۳۸۴. بررسی پارامترهای طراحی سیستم زهکشی زیرزمینی در پروژه آبیاری و زهکشی کشت و صنعت امیرکبیر. پایان نامه کارشناسی ارشد آبیاری و زهکشی، گروه آبیاری و آبادانی، دانشگاه تهران، ۱۵۴ صفحه.
- مهندسین مشاور یکم. ۱۳۷۰. خلاصه گزارش مطالعات مرحله اول و دوم طرح توسعه نیشکر و صنایع جانبی واحدهای امیرکبیر و میرزا کوچک خان، جلد اول.
- ناصری ع. و حمزه س. ۱۳۸۷. بررسی عملکرد هیدرولیکی و نوسانات سطح ایستابی زهکش‌های پلکانی در خاک‌های مطبق. پروژه وزارت نیرو، شرکت سهامی سازمان آب و برق خوزستان، معاونت طرح و توسعه شبکه‌های آبیاری و زهکشی، دفتر تحقیقات و استانداردهای شبکه

های آبیاری و زهکشی. کد پروژه: ۸۶۴۲۲/۲۲۰، صفحه ۲۳.

- 9- Abdel Dayem S., and Ritzema H.P. 1990. Verification of drainage design criteria in the Nile Delta, Egypt. *Irrigation and Drainage Systems*. 4: 117–131.
- 10- Ayars J.E., and Grismer M.E. 1997. Water quality as design criterion in drainage water management system. *J. Irrig. Drain. Eng.* 123, 148–153.
- 11- Bahceci I., Dinc N., Fuat Tari A., Agar A., and Sonmez B. 2006. Water and salt balance studies, using SaltMod, to improve subsurface drainage design in the Konya-Cumra Plain, Turkey. *Agricultural Water Management*. 85, 261-271.
- 12- Bos M.G., Abdel-Dayem S., and Abdel-Rahman A.F. 1994. Assessing performance of irrigation and drainage: examples from Egypt. *Proceedings 8th IWRA World Congress on Water Resources*, Cairo, November 1994. Volume 1, T4-S1, pp. 61–68.
- 13- El Atfy H., Wahid El Din O., El Gamaal H., and Ritzema H.P. 1990. Hydraulic performance of subsurface collector drains in Egypt. In: *Symp. on Land Drainage for Salinity Control in Arid and Semi-Arid Regions*, Cairo, Vol. 3, pp. 393-405.
- 14- Kim S.H., Ahn K.H., and Ray C. 2008. Distribution of discharge intensity along small-diameter collector well laterals in a model riverbed filtration. *J. Irrig. Drain. Eng.*, 134(4), 493-500.
- 15- Nigland H.J., Caroon F.W., and Ritzema H.P. 2005. *Subsurface Drainage Practices: Guidelines for the implementation, operation and maintenance of subsurface pipe drainage systems*. Wageningen, Alterra, ILRI Publication no. 60, pp. 608.
- 16- Ritzema H.P., Satyanarayana T.V., Raman S., and Boonstra J. 2008. Subsurface drainage to combat water logging and salinity in irrigated lands in India: lessons learned in farmers' fields. *Agricultural Water Management*. Agricultural Water Management, Volume 95, Issue 3, March 2008, Pages 179-189.
- 17- Safwat A.D. 1998. Performance of some drainage systems in Nile Delta. *ASAE Proceeding of the 7th Annual Drainage*.
- 18- Wolters W. 2000. *Research on Technical Drainage Issues: Lessons learned from the IWASRI/NRAP Project 1988–2000*. Publication 226, International Water logging and Salinity Research Institute: Lahore, Pakistan; 36 pp.

Effectiveness of Collector Drain on Drainage Coefficient (A Case Study: Amir-Kabir Agriculture and Industry Department, Khuzestan Province)

M. Asgari^{1*} - A. Liaghat² - M. Parsinezhad³

Received: 31-1-2010

Accepted: 14-6-2011

Abstract

Although lateral drains play the main role in removal of excess water from soil profile in subsurface drainage systems, but it is assumed that perforated collectors can directly remove a part of drainwater from soils. This part of discharge in subsurface drains is not usually taken into consideration in drainage design criteria, due to lack required information and its difficult estimation. If the level of collectors' drain discharge is determined, drainage coefficient for laterals can be adjusted depending. Consequently the distance between laterals is increased and economic value of drainage system design is more justified. This research was conducted in drainage network of Amirkabir Agro-Industrial Unit with the purpose of determining collectors' discharge level and lateral's drainage coefficient adjustment. Therefore, measurement of water table, discharge of laterals and collectors in ARC2-14 farm having 25 hectare size was measured. Results obtained from field measurements indicate collectors directly discharge approximately 2.8 litter water per second or 2 mm per day or about 24% of total drainage discharge within the system. The actual drainage coefficient will then be reduced from 8.24 to 6.24 mm/day. This change will result an increase in lateral distance from 40 to 44 m.

Keywords: Drainage coefficient modification, Collector or collecting drainage, Constant flow

1,2,3- MSc Student, Associate Professor and Assistant Professor, Department of Irrigation and Drainage, Faculty of Agriculture, Tehran University (Karaj), Respectively
(*- Corresponding Author Email: mrasgary@ut.ac.ir)